

ЛІТАРАТУРА-МАСТАЦТВА-КРЫТЫКА.

АНДРЭЙ АЛЕКСАНДРОВІЧ.

„Бальшавік Баҳрым“. (Урывак з паэмы).

1. Мароз, як звон! Як шчо-кало-
чы сівер! Браку сонку сід, замлю наб
абгарэн. Праменны валацца, як быцам
злыткам мэдз, дрыжка-калоцца, як цей,
палахіва.

Як сіні лёд, халодны неба
колер; (Ды неба скованы, як скован
съюзкай дол...). З высокіх дымароў, ў моры ледаков,
Фабрычны дым сабе дарогу
коле.

Шугай! Плыў! Съиміл! Умей
змагацца! Чым большы дым, тым раз-
дась агняней. Шугае дым — фабрычны
штурм жыве. Жыве фабрычны штурм — жыве
у краіна працы.

Зіма. Зіма... А рух такі руп-
лівы. Штурзуе кроў, нібы электрэ-
ток. Жыцьць людзек на стрымае
ні на ікроі... Мароз, як звон. Як шчо-ка-
лючы сівер.

А маладым — хоць што... Ась-
нажаны узоры... На лыжах — гонка! Эвона-гуч-
ны ўздым. Глядзіць Ялон Рыгоравіч
Бахрым і процілгасць фарб у дум-
ках ставіць поруч.

Ён непадобным стаў. Якай
перамоні. На такі стары, які старыць
сівіана. Найжо бядя? Найжо адна яна
Змушае стаць прадъсмірцю
на калено?

АЛЯКСАНДАР СЯРГЕЕВІЧ ГРЫБАЕДАЎ.

(Да стагодзедзя з дні съмерці — 1829—1929).

Канец XVIII і пачатак XIX стагодз-
дзя адзначаўся злікі росківім чор-
нае рэвакцыі на ўсій Еўропе і асабі-
ва ў Расеі, краіне агіданага візыскані-
ці і садкоўніці. Уже даўно мі-
нусік захапленне Бандэрой. І і не
сучаснікі вымнудзіці Вольтэрам
і Дайро; ужо разъясняўся як дым «бі-
барыз» першае палаўы цараўніцтва
Аляксандра I, які меў, да таго-ж, вы-
гляд війск падлеціа, быццам сухот-
нае весткі.

Прычына ёсьць. Яна, як цвёр-
ды камень, Што лёг на сэрца мэрзлае
замі... Як птушкі ў вырай, думкі так
пны, і твар каробіўся ў айбах
разважанін'...

— Краіна Беларусь —была яна
назіранай Стагодзедзі доўгі ў гісторыі
людзкай, Як водгульце ласоў, уздыме
голос свой, і гіну ён, заглушаны, за-
гнаны...

Цяпер — рэспубліка. Гарыць
жыцьцем іншым, Сягае ўперед з славай заваў!

З акою гордасцю сагнём
жыцьць сваі
У іма вялікай будучыны на-
шай...

Такой развагаю захопіўся
частва Лысон Рыгоравіч (выдатны
чалавек!). Каб атрымаша віслікавы ёфкт,
Ён карыстаўся мэтадам кан-
трасты.

Захоўваў веру ў будучыну
гэту... І ён спактаў не! Галоўнае
адно. Што ён заўсім дум сваіх
Не пакідаў база пісн-шартарей
меты.

не малго-б быў апілкага пісніму, і Грыбадеаў не павене быў ве-
дзіц душовага разладу. І тыкі па-
менш — глыбокі піснімі, нізыкані
і садкоўніці. Уже даўно мі-
нусік захапленне Бандэрой. І і не
сучаснікі вымнудзіці Вольтэрам
і Дайро; ужо разъясняўся як дым «бі-
барыз» першае палаўы цараўніцтва
Аляксандра I, які меў, да таго-ж, вы-
гляд війск падлеціа, быццам сухот-

нае весткі. Але яго піснімі, які скагі, — як
каха А. Старчакоў, — на месі вічога
агульнага той моднай байравайскай
пісні, якім таго-ж ўсе захапленіе
піснімі скагі, якім піснімі.

Чым жа тлумачыць гэты піснімі,

ікі такім слоўкам славутых расій-
скіх пісніроў, поруч з А. С. Пуш-
кінам, И. В. Гогелем і інш.

«У расійскай драматичнай літарату-
ры мы знайдзем він шмат твору, у

іх якіх даскалаўся тексту ў той мес-
цы аудычніці вінштрунічні

і, якіх піснімі, якіх піснімі.

І якіх піснімі, якіх піснімі.</

